

A víziszínpad első és második nagy kalandja

A víziszínpad első nagy kalandja a megszületése. Felállítását már napokkal ezelőtt megkezdődött – ahogy megígérték – szarvasi vállalkozók aktív közreműködésével. Szerdán kora délután jutottak el odáig, hogy a második tető-részletre is felhúzták a ponyvát. Ezután nagyon izgalmas rész következett, az addig apró lábakon álló tető-elemet a magas oszlopokra kellett ráilleszteni. Nagy-nagy türelemmel, a daru és az emberek nem kis erőfeszítésével sikerült is a művelet.

Eddigre már két féle víz mosta a pontont. Alulról a Holt-Körös vize, felülről meg az építők izzadásgáza. A vakmelegben meg sem gondolták volna, hogy néhány óra múlva újabb kalandban lesz részük.

A városron végigszórt szardai vihar méteres hullámokat korbácsol az amúgy rendkívül barátságos vízen. A szél belekapott az oldalsó ponyvába, s a víziszínpad rövid ideig komoly identitás zavarral küszködött: most akkor maradjon víziszínpad, vagy megpályázza a „Holt-Körös első vitorlászínkáloja” szintén kitüntetett címet. Mindnyájunk legnagyobb öröme a helyszínen lévő szakembereknek sikerült jobb belátásra bírniük.

A zuháré után a parton álldogáló Takács Miklós megkönnyebbült sóhajtások között konstátálta, hogy tervezése kiállta az időjárási próbát. Mi pedig szurkolunk, hogy pénteken, szombaton és vasárnap még a kistérségre se járjon erre a szardai zuháré.

Nyit a Városi Könyvtár!

Örömmel értesítjük Önöket, hogy a gyermekkönyvtárban július 26-án, a felnőtt könyvtárban augusztus 2-án nyitunk. Szeretettel várjuk régi és új olvasóinkat!
Nyitvatartás: hétfőtől péntekig 9-től 18 óráig, szombaton 9-től 14 óráig.

E-Magyarország Pont

A Városi Könyvtárban internet-elérésnél még több segítség, ki-sebb használati díj: óránként 100,- Ft + ÁFA, azaz 125,- Ft az Informatikai és Hírközlési Minisztériumtól nyert pályázat segítségével.

Hangos könyvek, szlovákul

A szarvasi Szlovák Önkormányzat és a Városi Könyvtár meghívására július 28-án, szerdán Szarvasra érkezik a Lőcssei Csökkentlők Könyvtárának igazgatója Jaroslav Michal Kacera munkatársával. A világtalan könyvtárvezető délután 4 órától előadást tart a Szlovák Községi Házban, (Eötvös L. u. 44/1.) a csökkentlők

részére rendelkezésre álló, legújabb könyvtári szolgáltatásokról és hangos könyveket adományoz Szarvas városa részére. A találkozón szó esik majd a további kulturális együttműködésről és a rászoruló részére nyújtott támogatások lehetőségeiről is. Minden érdeklődőt szeretettel várunk a rendezők!

Titkos Ablak

Abszolút skizofrén dolog ez kérem, mert hogy most ketten marjak egymást a fejem alján. A Batkamanó azt mondja, hogy fű, milyen király kis film volt ez, meg hogy vau, és azt láttad, amikor izé? A Gonosz Toposz viszont csak legyinteni tud, meg fintorogni egy olyan igazi clintisztvídosat, mondván, hogy hát na persze, na persze, kis hülye vagy még, nem értesz te a világ nagy dolgaihoz.

Szóval a.) a Titkos Ablak jó kis film, ill. b.) azért annyira nem is jó, és azért nem, mert nem és kész. Batkamanó persze most jól kiakad: aszondja, hogy nézzed már meg, hát ott van mindjárt a Johnny Depp, mekkorát alakít, meg egyébként is a Johnny Depp meg a Mikroszkóp színpadon is képes lenne olyat csinálni, hogy nesze neked Sas Józsi. Namégaztán milyen jól tett annak a Stephen King féle Titkos Ablak, Titkos Kert novellának ez a kis áfazonírozás, meg a kis változtatás

a végén, nem mintha Batkamanó nem szeretne volna az eredeti befejezést, érted, de azért szerinte az a pófátlanul mocskos kis szösszenet az uccso percben igenis hüha volt a javából és kész, szakadjon le a fejed te barom Toposz.

Gonosz Toposz meg csak néz, aztán megint néz, olyan fiksarszosan szűrös szemekkel, aztán csendesen felvilágosítja azt a kis majmot, hogy figyeljél, senki ne vonja már kétségbe, hogy a legjobb King-adaptáció az a Remény rabjai volt Morgan Freeman-nel meg a Tim Robbins-szal, és azt, hogy ez (EZ?) jobb lenne nála, na azt aztán tényleg kikéri magának a Toposz. Igazából a T. Ablak lapos egy munkadarab aztán annyit, nem is félelmetes, meg nem is izgalmas, meg nem is érdekesítő, kicsit ki van pukkanva, és ezen nemhogy a Depp-gyerek, de a John Torturro sem sokat segíthet... Bár azt meg kell hagyni, hogy mindketten igen hálás szerepet kaptak, és hát igen, a Torturro a Pókerarcokban meg az Ó, Testvér, merre visz az utad?ban volt ilyen félelmetesen király, de akkor is, ez a film végképp nem tudja eldönteni, hogy mi is akar lenni: horror, vagy dráma, vagy izé.

Nade, nade! – kiált fel most már egy kicsit véresem szemekkel a Batkamanó (mely szemek látványa azért valljuk be, hogy egy kicsit komolytalan és mókás, merthát a Batkamanó kicsi és aranyos, a vérér viszont nagy, lüktető és a legkevésbé sem bizalomgerjesztő) – Ki a hülye ha azt mondod, hogy akkor is van ebben a filmben valami, ami miatt legalább egyszer érdemes szétülni magad a fapadosban, meg a fordulat a végén, az is milyen tökre frappáns! Milyen ügyesen kavargja a rendező, a David Koepf a szmótyit, aztán egyszercsak durr az arcodba... Meg a magánnyomozó, a Charles Dutton, amikor már majdnem rájön, hogy mi a helyzet, aztán mégse, na az milyen volt, mi?

– Uncsi – válaszol a Gonosz Toposz.

– Nade a csavarhúzó dolog, meg a kocsitologatás, meg az egész, ahogy kezdődik...

– Ja, ja, Mehetünk, vagy mi lesz? – Utállak – süti le a szemét a Batkamanó.

– Nemkülönb – válaszol Toposz, majd rágyújt egy cigire.

– És barom is vagy.

– Ja, De te is.

Aztán ebben maradtak.

AblakZsiráf

Jobb ma egy veréb, és nem is túlzok

aragy: a Fesztiválok Alaposan Kielemező Kutatóintézet harmadik jelentése
illetve: "A dohányosok korábban halnak!" (felirat cigarettásdobozon)
kérdés: "Még a mosónőknél is?"

Váratlan, örömteli esemény zavarta meg a rosszkedvemet a múltkor, meghozta éppen a Voltot, mert hogy kiderült, hogy a N.O.H.A. nevű zenekar fellépése marhára váralan, sőt, örömteli – kiderült ugyanis, hogy a németek képesek túllépni a VW Bogár okozta kultúrsokkban, és csináltak megint valami elmerogyasztóan frappánsat és fűdejőt. Az énekes csaj, fenébe, már megint kezdtem, vajon miért gépeltem CAJ? Mindegy, 6 példányt képes volt felmenni a színpadra a nagymamám egyik otthonkájában, ami csak azért fura, mert a.) az én nagymamám azt az otthonkát oda nem adná semmi pénzért, b.) lám, az otthonka bombaként robbant a külföldi piacokon, apám, remegve várom a telet, meg az undorítóan olyanbarna, teveszór csehszlovák pulcsikat.

Szóval lassan véget ér a július, ami egyet jelent a kisSzigetnek is becézett Kaposcs, azaz a Művészetek Völgye lassú és mifelénk történő settenkedésével is. Néhány kapcsolcsos emlék tavalyról: illegális sátorábor a volt gimis brancs szálláshelyén; bányató Hegyesden, borház ugyanott, jökedéjű stoppolás a tábor felé; Shakespeare Összes Rövidítve; lááángos; Ghymes és csendes – ülős Kispál; nyolc órás busztól, amit állítólag még féllábon is kibír az ember, persze csak akkor, ha eleve van neki vagy négy. Persze Kaposcs az olyan, hogy oda el kell menni, és pont.

Tehát Művészetek Völgye, július 23-tól augusztus 1-ig. Bátoritásképpen álljon itt a talán legoptimálisabb megközelítési mód, amit csak azért merek a legoptimálisabbnak nevezni, mert TÉNYLEG ez a leggyorsabb a lehetséges útvonalak közül: szóval ha az ember 5,30-kor felpattan a Budapest felé induló autóbusszra, akkor 8,30-kor már

ott is lehet a Népliget megállóban, ahonnan 9,35-kor indul tovább a busz Kaposcs felé. (Aki azonban hétvégén szeretné megközelíteni a zovjektumot, az 7,35-kor cselekedjen hasonló módon, mert hogy szombaton és vasárnap az 5,30-as megoldás (talán fogalmazhatunk így:) nem túl szerencsés. És néhány keresetlen szó a jegyárakról is, csak a teljesség kedvéért – a hitebérlet 8000 ropogós Huf, a napijegyek 1200 forint körül olálnak, ezen felül hétvégi tikkett is válthat a kedves érdeklődő, ami mindösszesen 2000 (július 23-25), illetve (július 30-augusztus 1 között) 3000 pénzzel könnyíti meg a pénztárcáját.

Nos. A legfontosabb dolog, hogy amint odaérünk, próbáljunk meg sátorhelyet keríteni, vagy lefoglalni egy fűzfát a lelkes érdeklődők orra elől; mondom, ez nálunk tavaly egy nézett ki, hogy orvult, lopva becsempesztük magunkat a gimis exkollégák táborhelyére, és ettől a dolog afféle mókás neo-vietnámi színezetet kapott – bujkálás a tanerők vizslató tekintete elől a bozótban, miközben a Jethro Tull és Jim Morrison szelleme lebeg a fűzfák felett, az ám a valami, nade aki valami gyökeresen unalmasabb szálláslehetőséget nyelne le szívesebben az igyekezzen a főteren családostul – borrorostul sorakozó helybéliek ajánlatai közül választani, biztosan talál a saját szája izének megfelelőt. Programgyűjleg pedig egyszerűen lehetetlen bármit is kiemelni, mert hogy a Galkó Balázs (akiben az egész Völgy szellemi szülőatyját üdvözölhetjük ugyabár) és kollégái megintcsak kitétek magukért, persze egy használatos honlap azért jól jött volna, csak úgy pluszba, de mindegy, jó lesz azért ez így is, programajánlót meg úgyis kaphat az ember a legutolsó, heringeskonzervbőlkialakított hamutálás italboltban is.

Jövőhéten meg Sziget, aztán meg SZÍN.

Folyton ez a munka.

AblakZsiráf

Lelkésszé avatták Laczki Jánost

Egy fiatal lelkész, aki Szarvasról indul

Él közöttünk egy fiatal ember Szarvason, Laczki János, aki néhány évvel ezelőtt még egészen másképp gondolkodott a világról. Azután történt a családjában egy tragédia, ami egyúttal János életét is más irányba térítette. János – mint a húszévesek általában – elkezdte keresni az élet értelmét, meghozta a lehető legjobb helyen: kezébe vette a Bibliát és olyan emberek társaságát kereste, akik örömmel beszélgettek vele arról, hogy a Szentírás valódi megoldásokat és válaszokat ad életünk legfontosabb kérdéseire: miért élünk, hova tartunk, hol a helyünk a világban, mi lesz velünk a halál után?

Egy nyári csendeshéten János meghozta élete legfontosabb döntését: döntött Krisztus mellett, és idővel tudatos, hitvalló, Isten kegyelméből élő keresztényé vált, aki idővel már ki-sebb-nagyobb szolgálatokat is vállalt az újtemplomi gyülekezetben: e sorok írójával közösen például több éven keresztül vett részt a helyi rádió vasárnap reggeli evangélikus műsorának készítésében.

Azután következett a nagy kérdés: laikusként vagy lelkészként szolgálni az egyházban? Bevallom, sokszor bátorítottam

arra, hogy laikusként is van lehetőség arra, hogy Istennek tetsző életet próbáljon élni valaki, hiszen a lelkészek mellett Isten országában szükség van a hívő tanárok, mérnökök, munkások, vagy éppen vegyészek szolgálataira is.

János először az ELTE mellett, azaz a világi hivatás mellett döntött, végül azonban mégis teológiát választotta. Utolsó, gyakorlati évét az orosházi gyülekezetben töltötte, melynek lezárásaként két héttel ezelőtt, 2004. július 11-én Gáncs Péter püspök úr az ünneplő gyülekezet, városunk polgármestere, valamint János édesanyja és testvére jelenlétében lelkésszé avatta őt a szarvasi Újtemplomban.

Az avatás során többek részéről is elhangzott, hogy ez a szolgálat nem lesz könnyű. Napjainkban (sem) könnyű bizottságtévó életet élni, ráadásul egy lelkésznek talán még nehezebb, hiszen az emberek elvárják tőle, hogy példás életet éljen, ráadásul ahogyan mondani szokás, a parókia falai üveg-ből vannak. A hir-

detett Ige csak akkor válik hitelessé, ha hirdetője nemcsak beszéli, hanem megtartja, éli is azt: ez volt az egyik fontos üzenete püspök úrnak az induló lelkész felé, az avatáson elhangzott prédikációjában. Az avatást követően finom vacsorával egybekötött, estébe nyúló szeretetvendégség kezdődött, amely jó alkalom volt a régen találkozott testvérek közötti beszélgetésre is.

János életében egy fontos szakasz július 11-én véget ért, és egyben egy új is elkezdődött. Várja őt Rákócziútfalva, Szentetornya (Orosháza külterülete) és Kardoskút evangélikus népe, hogy személyében önálló lelképásztoruk legyen.

Kísérje Laczki Jánost Isten áldása életében és szolgálatában!

Mikó László

